

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 8.04.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Završna reč branioca optuženog Miroslava Petkovića advokata Gorana Folića

Branilac okrivljenog Miroslava Petkovića u završnoj reči je istakao da je taj optuženi jedini koji je u svojoj odbrani izneo da je 26.03.1999. bio u Suvoj Reci/Suharekë i da je bio prisutan u vreme i na mesu gde se desilo ubistvo porodice Berisha. Ta taj način ovaj optuženi je doprineo utvrđivanju istine o stradanju ove porodice. Advokat je istakao da su iskazi mnogih svedoka bili proračunati na izbegavanje krivične odgovornosti, svoje ili drugih lica, dok su neki iskazi svedoka iznuđeni, tako da je mali broj svedoka dao zaista istinite iskaze o onome što se tog dana desilo u Suvoj Reci/Suharekë. Uloga optuženog Miroslava Petkovića u ubistvu porodice Berisha, u odnosu na prave organizatore i izvršioce, bila je iznuđena i podanička.

Iskaz svedoka Novice Đorđevića se ne može uzeti kao istinit, jer je iskonstruisan, neubedljiv i sračunat. Iz iskaza svedoka A prozilazi da optuženi Miroslav Petković nije sa pokojnim Radovanom Tanovićem učestvovao u povređivanju Nexhmedina Berisha i Lirije Berisha jer svedok kaže da je Miroslav Petković sve vreme bio sa njim, a ne sa Tanovićem. Ovaj svedok nije rekao da je Petković u piceriji bacio bombe, niti da je nakon toga rafalno pucao u civile i vršio proveru da li neko od njih daje znake života. Iskazi svedoka B i C koji su bili ispred picerije i svedoka koji su odatle iznosili tela ubijenih Albanaca su se menjali, različiti su i međusobno kontradiktorni. Ni svedok Velibor Veljković ne spominje optuženog Miroslava Petkovića kao ubicu civila koji su u piceriji davali znake života, već kaže da je to činila neka osoba koju on ne poznaje. Iskazi svedoka Agrona Berisha i svedokinje-oštećene Shurete Berisha su sračunati, prethodno naručeni i pripremljeni i kao takvi ne predstavljaju prikaz stvarnih dešavanja tog dana. Iz svega poizilazi da niko od saslušanih svedoka optuženog Miroslava Petkovića nije video da je ubio bilo koje lice. Optuženi Petković je sam priznao da jeste ušao u piceriju i pucao, ali ne u civile, već iznad njih, i da je to morao da uradi, jer mu je naredio doktor Boban Vuksanović.

Sve odlučne činjenice ukazuju da optuženog Miroslava Petkovića treba osloboditi krivične odgovornosti i da prema njemu treba ukinuti priltvor.

Završna reč branioca optuženog Zorana Petkovića, advokata Milana Birmana

Branilac je u završnoj reči osporavao činjenice i pravne navode izmenjene optužnice, koji se odnose na okrivljenog Zorana Petkovića. Javni tužilac je različito određivao jedinice u kojim je bio angažovan ovaj optuženi. Prvobitno optuženi se označava kao pripadnik rezervnog sastava policije, onda Teritorijalne odbrane (TO), zatim rezervnog sastava policije i konačno ponovo kao pripadnik TO. Tokom postupka nije utvrđen način učešća ovog optuženog u ubistvu Bujara Berisha. Većina saslušanih svedoka tvrdi da njega na mestu ubistva nije videla odn. da on nije učestvovao u ovoj akciji. To tvrde i svedoci A, Velibor Veljković i Novica Đorđević, kao i svedoci Agron Berisha i Bardul Berisha. Iskaz svedokinje-oštećene Shurete Berisha se ne može tretirati kao pozdan i relevantan jer, kako je to i sama rekla, ona je, neposredno pre ovog događaja, uzela tablete za smirenje. Tokom postupka, kao netačna, utvrđena je okolnost navedena u Službenoj belešci sačinjenoj 28.08.2001. od strane optuženog Nišavića da je optuženi Zoran Petković doveo Jashara Berishu, koji je kasnije ubijen. Svi Romi koji su bili angažovani na

sakupljanju tela ubijenih Albanaca, tvrde da je kamion sa telima ubijenih vozilo neko njima nepoznato lice, a ne optuženi Zoran Petković. Iskaz svedoka Marjana Krasniqija je sporan, jer je očigledno da je isti iskonstruisan i okolnosti izmišljene samo u cilju obezbeđenja dokaza o odgovornosti optuženog Zorana Petkovića.

Predlaže da se zbog nedostatka dokaza, optuženi Zoran Petković oslobodi odgovornosti.

Završna reč optuženog Radoslava Mitrovića

Smatra da je njegova odbrana data na glavnom pretresu 2.10.2006. godine u potpunosti potvrđena dokazima izvedenim tokom ovog suđenja. U periodu kada se desilo ovo ubistvo, u policijsku stanicu u Suvoj Reci/Suharekë svratio je jednom i to veoma kratko. Tužilac pogrešno i tendenciozno označava njegovu funkciju koju je obavljao. Tužilac, takodje, ignoriše materijalne dokaze koji se nalaze u spisima predmeta i koji ukazuju na to da je on bio samo komandant 37. Odreda, koji je bio interventni i borbeni. Nije imao nadležnost nad snagama lokalne policije, niti nad TO i civilnom zaštitom, kako to tvrdi tužilac u optužnici i završnoj reči. Iz navedenog razloga nije mogao da izda bilo kakvu naredbu optuženom Repanoviću i optuženom Jovanoviću. Jedini svedok koji njega dovodi u vezi sa ovim zločinom je svedok A, dok svi ostalih oko 130 saslušanih svedoka, to ne potvrđuje ili osporava. Svi ostali svedoci tvrde da njega tog dana nisu videli u Suvoj Reci/Suharekë odnosno da su ga videli na drugom mestu. Svedok Novica Đorđević tvrdi da su pripadnici te čete kroz Suvu Reku/Suharekë prošli sat vremena ranije i da tada niko nije bio ubijen.

Ovo suđenje je iskonstruisan proces u cilju opravdavanja proglašenja nezavisnosti Kosova, napada NATO snaga na SRJ i potkrepljivanja optužnica ljudima iz bivšeg rukovodstva SRJ i Srbije koja se odvijaju u Hagu.

Pridružuje se završnoj reči svojih branilaca i predlaže da bude oslobođen odgovornosti za krivično delo za koje se tereti i da se nad njim ukine pritvor.

Završna reč optuženog Radojka Repanovića

Tužilaštvo za ratne zločine optužilo ga je za nešto za šta ne postoji ni jedan valjani dokaz. Tvrdi da 26.03.1999. nije bio u Suvoj Reci/Suharekë, nije bio kod stanice policije, nije video optuženog Mitrovića. Stoga od njega i nije mogao da dobije bilo kakvu naredbu niti da je prosledi ostalim pripadnicima policije. Svedoci, kao i neki optuženi, koji su govorili o situaciji ispred stanice policije koja se odigrala tog dana, nisu pominjali da su ga videli na tom mestu. Veći broj svedoka policajaca koji su tada bili na položajima u selu Đinovce/Gjaoc i Topličane/Topliqan potvrdili su da je on bio tamo. Tužilaštvo za ratne zločine tereti ga na osnovu pretpostavki, zaključaka i indicija koje iznosi svedok Velibor Veljković. Svedočenje tog svedoka je neistinito, lažno, iskonstruisano, a kako on i sam kaže, na neki način i iznuđeno. Delovi iskaza ovog svedoka međusobno su kontradiktorni. Takođe, taj iskaz je kontradiktoran iskazima drugih saslušanih svedoka. Iskaz ovog svedoka je nepouzdan i u delu koji se odnosi na okolnost ubistva Abdulaha Elshanija. Njegovo svedočenje je u suprotnosti sa svedočenjem svedoka Novice Đorđevića, Milovana Gogića, Gorana Đokića i Zorana Arizanovića i materijalnim dokazima u spisima predmeta. Neosnovani su navodi optužnice i u delu da je on izdao naređenje za iseljenje albanskog stanovništva iz Suve Reke/Suharekë. Svedočenje svih svedoka Albanaca govori o tome da su oni napuštali grad zbog straha od ratnih dejstava. Niko do njih nije rekao da im je to naredila policija. Svedočenje svedoka Velibora Veljkovića i svedoka A na ove okolnosti su netačna i neubedljiva.

Smatra da je ovo montiran sudski proces i da se njemu sudi jer je bio komandir stanice policije. Ističe da nikada nije izdao bilo kakvu nezakonitu naredbu, niti na bilo koji dugi način upućivao bilo koga da uradi bilo šta loše i pogrešno.

Smatra da nije kriv jer nije izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret, pridružuje se reči svojih branilaca i predlaže da sud donese oslobađajuću presudu.

Završna reč optuženog Nenada Jovanovića

Optuženi ističe da u svemu ostaje kod navoda iznetih u svojoj odbrani. Ističe da su svi ti navodi tačni, da nije kriv za delo koje mu se stavlja na teret. Nije znao da će se desiti ovaj zločin, niko mu to nikada nije rekao, niko mu nije naredio da to učini, niti je on kome to naredio. Ukazuje da njegovi roditelji nakon rata nisu napustili teritoriju Kosova i da i sada tamo žive, kao i da sa Albancima sa Kosova i dalje održava prijateljske veze. To nikako ne bi bilo moguće da je on zaista učinio krivično delo zbog kojeg mu se sudi u ovom postupku. Pridružuje se reči svog branioca i predlaže da ga sud oslobodi odgovornosti za ovo delo.

Završna reč optuženog Slađana Čukarića

Optuženi ističe da nije kriv za delo koje mu se stavlja na teret. Ovu činjenicu naj snažnije dokazuje okolnost da njegovi roditelji, braća i najveći deo rodbine i dalje živi u Velikoj Hoči/Hoce e Madhe, koja je samo 10-ak kilometra udaljena od Suve Reke/Suharekë. Njegova supruga i troje dece redovno odlaze i borave tamo. U situaciji kada se na Kosovu sve zna i da se tamo još uvek primenjuju principi krvne osvete i da se sa tih prostora srpsko stanovništvo progoni iz mnogo bezazlenijih razloga, nameće se zaključak da Albanci u Suvoj Reci/Suharekë ne veruju da je on učinio to ubistvo. Nasuprot ovome, svi zaštićeni svedoci, kao i njihove porodice i familija napustili su Kosovo, što takođe govori o njihovom statusu na Kosovu. Ističe da je svedočenje tih svedoka zasnovano na lažima, manipulacijama i možda materijalnim interesima, kao i da su ti iskazi dati uz ucene i pritiske.

Jedini životno zainteresovani i neposredni svedok Shureta Berisha u svom iskazu precizno i kategorično navodi ko je izvršio ubistvo cele njene porodice. Ona u detalje opisuje situaciju ispred njene kuće, ubistvo svog supruga, situaciju ubistva civila u piceriji i kasnije. Ona ga ne pominje ni imenom, ni po opisu. Takođe ni svedok Agron Berisha u svom iskazu ni na koji način ne pominje optuženog Čukarića, što njega isključuje kao izvršioca krivičnog dela. Nasuprot tome ova dva svedoka snažno i istinito ukazuju na druge optužene kao izvršiocyte ovog zločina.

Prihvata završnu reč svog branioca i predlaže da sud donese oslobađajuću presudu.

Završna reč optuženog Milorada Nišavića

Optužbe koje mu tužilaštvo stavlja na teret potpuno su neosnovane i nedokazane. Okolnost da se optuženi 26.03.1999. nije nalazio na mestu ubistva članova porodice Berisha potvrđuju skoro svi svedoci saslušani u ovom postupku. Svedok Velibor Veljković i pored pritisaka i ucena, na kraju je ipak, porekao iskaz dat u Leskovcu 22.09.2006. i ostao pri tvrdnji da optuženog tokom celog dana nije video na licu mesta. Ovakvu izjavu taj svedok je dao i u iskazu Haškim istražiteljima. Svedoci Milovan Gogić, Đokić Zoran, Ivica Novković, Dobrivoje Vitošević, Novica Đorđević, svedok A i optuženi Ramiz Papić, Miroslav Petković, Radojko Repanović i Nenad Jovanović potvrđuju da u vreme izvršenja krivičnog dela na licu mesta nisu videli optuženog Nišavića. Zaštićeni svedok A takođe potvrđuje da optuženi Nišavić nije učestvovao u ovim događajima odnosno da ga nije video ni ispred bele kuće ni ispred picerije u Zanatskom centru. To potvrđuju i svedoci Novica Đorđević. Svedok Agron Berisha, koji je ubistvo Nexhata Berishe i oslatih

članova porodice Berisha posmatrao sa udaljanosti od nekoliko metara, izjavljuje da tu nije video okrivljenog Milorada Nišavića. Takođe i svedoci Bardulj Berisha i Vjolca Berisha. Iskaz svedokinje-oštećene Shurete Berisha je po mišljenju optuženog Nišavića netačan i instruiran. Ova svedokinja-oštećena ga nije dovoljno dobro poznavala i pogrešno ga imenuje kao Miškovića. Pri izvođenju radnje prepoznavanja nije bila sigurna u prepoznavanju ovog optuženog. Sve to govori da se u konkretnom slučaju radi o zabludi o ličnosti. Tužilaštvo i punomoćnici oštećenih pokušali su da njegov motiv pronađu u osveti zbog navodnog prelaska misije *OEBS* iz hotela *BOSS* u kuću Nexmedina Berishe. Dopisom Generalnog sekretara *OEBS*-a od 9.10.2007. i dopisom *OEBS*-a od 2.05.2008. potvrđeno je da ova Misija nije bila smeštena u hotelu *BOSS*. Optuženi naglašava da u vreme izvršenja ovog krivičnog dela ni od koga nije mogao da dobije bilo kakvu naredbu. Njegov pretpostavljeni rukovodilac, koji je jedini mogo da mu izda naredbu, nalazio se u Prizrenu. Njegova saznanja o ovom krivičnom delu datiraju od 27.08.2001. i on ih je izneo u službenoj belešci koju je o tim saznanjima sačinio. Ukazuje da je izjava koju je 2.03.2009. godine dao optuženi Slađan Čukarić lažna i iskonstruisana i da je zapravo data kao osveta za to što je optuženi Čukarić u toj službenoj belešci pomenut kao mogući izvršilac ovog krivičnog dela. Pridružuje se reči svog branioca i predlaže da sud donese oslobađajuću presudu i da mu ukine pritvor.

Završna reč optuženog Miroslava Petkovića

Ističe da nije kriv i da nije počinio ratni zločin koji su se stavlja na teret. To je potvrđeno svedočenjem velikog broja svedoka od kojih su najrelevantniji svedok *A*, Shureta Berisha, Agron Berisha, Velobor Veljković, Novica Đorđević i svedok *B*. Svedok *A* nije rekao da je on u bilo kom trenutku pucao. Svedokinja-oštećena Shureta Berisha je rekla da je ovog optuženog videla ispred kuće Berisha i ispred picerije u Zanatskom centru, što on i ne negira, ali je rekla da on nije pucao. Svedok Agron Berisha je rekao da ga je video da sa još nekim policajcima učestvuje u paljenju neke kuće, što ovaj optuženi, takođe ne negira. Međutim i ovaj svedok je rekao da nije video da on puca.

Izjava svedoka Velibora Veljkovića je neistinita, lažna i konfuzna. On je više puta menjao svoju izjavu. Izjavio je da je video optuženog sa oružjem u rukama, ali da nije video da on na nekog puca. Svedok Novica Đorđević je prilikom suočenja sa optuženim Miroslavom Petkovićem rekao da nije video da on puca u neko lice, ali da je optuženi bio u grupu koja je pucala, što nije tačno. Iskaz svedoka *B* da je video kada je optuženi Petković ušao u piceriju u Zanatskom centru i da su se odatle potom čuli pojedinačni pucnji je potpuno netačna i takvu izjavu niko od ostalih saslušanih svedoka nije potvrdio.

Saglasan je sa završnom reči svog branioca i predlaže da sud donese oslobađajuću presudu i da mu ukine pritvor.

Završna reč optuženog Zorana Petkovića

Nije kriv ni po jednoj tački optužnice jer ni na koji način nije učestvovao u izvršenju krivičnog dela koje mu se stavlja na teret. Dana 26.03.1999. nije bio u Suvoj Reci/Suharekë, već je sa načelnikom Ministarstva odbrane bio u Prizrenu kod načelnika Luke Nikolića. Ukazuje da je rođen i živeo na Kosovu, da među Albancima i sada ima prijatelje i da mu je neshvatljivo zašto je optužen za ovako strašan zločin. S obzirom da tužilaštvo ne poseduje nikakve relevantne dokaze da je on učinio bilo šta nezakonito, jedina prava i ispravna presuda bila bi oslobađajuća.